

Lampioane

Ștefan Doroftei Doimneanu

Marea de-argint mă privește sfioasă
Pe brațe de raze mă mă legăn ușor,
Luna străluce, e dalbă crăiasă,
În pletele ei, visuri noi înfășor.

Căările-n nopți se pierd printre urse,
Cerul dansează în licăr de nove,
Luceferii dorm pe cântec de nurse,
Doar eu rătăcesc prin rime și slove.

Pe unde plutesc povești cu prințese
Ce vin către țărm legămate de val,
Le prind și le-ascund în gândul ce țese
Covoare în vers pentru-un vast festival.

Zilnic unesc noi frânturi de silabe
Dorind să așez iubiri în icoane,
Noi stihuri se nasc cu ritm și podoabe
Cu toate ajung în nopți lampioane.

Apoi le aprind spre tine să zboare
Purtându-mi lumini, din suflet născute,
În ochii-ți marini încet să coboare
Să-ți freamăte vis pe-alei neștiute.

29.06.2018